Lietas Nr. C32212610
Lietas arhīva Nr. C-0055-16/3

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2015.gada 3.novembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs
ar tiesas sēdes sekretāri L.Dzēni,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par aizdevuma parāda un likumisko procentu piedziņu un /pers. C/ pretprasībā pret /pers. A/ par garantijas apliecinājuma atzīšanu par spēkā neesošu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

2010.gada 18.janvārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikums pret /pers. B/ un /pers. C/ par aizdevuma parāda un likumisko procentu piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka 2002.gada 15.septembrī /pers. A/ un /pers. B/ noslēguši darījumu, ar kuru /pers. A/ aizdevis /pers. B/ naudas summu Ls 20700 apmērā, par ko tai pašā dienā 2002.gada 15.septembrī atbildētājs pašrocīgi uzrakstījis parādzīmi, kuru viņš apliecinājis ar savu parakstu. Parādzīmē atbildētājs norādījis, ka apņēmies atdot minēto aizdevumu līdz 2004.gada 15.septembrim, bez tam parādzīmē tika norādīts, ka minētā parāda atdošanu atbildētājs garantē ar viņam uz īpašumu tiesību pamata piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas pēc adreses – /adrese/. Tāpat uz parādzīmes parakstījās atbildētāja laulātā /pers. E/, ka viņa esot informēta par laulātā uzņemtām saistībām. Sakarā ar nekustamā īpašuma pārreģistrāciju uz atbildētāja meitas /pers. C/ vārda, atbildētāja /pers. C/ pēc savas iniciatīvas pašrocīgi uzrakstīja garantijas apliecinājumu, ar šo viņa labprātīgi apņēmās galvot par tēva aizdevuma atdošanu. Uzņemtās saistības no abu atbildētāju puses netika izpildītas. Neskatoties uz vairākkārtīgiem lūgumiem, vēršanos pēc juridiskās palīdzības, pārstāvju pretenzijas vēstulēm un brīdinājumiem par vēršanos tiesā, aizdevums joprojām netika atdots. 2007.gada 27.decembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Teikas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļā tika iesniegts iesniegums par esošo konflikta situāciju. 2009.gada 6.janvāra VP RRP Rīgas Teikas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas lēmuma par kriminālprocesa izbeigšanu saturs liecina, ka kriminālprocesa ietvaros atbildētāja /pers. C/ tika nopratināta liecinieces statusā un liecināja, ka par tēva parādsaistībām neko nav zinājusi, tāpat viņa apstiprināja, ka 2005.gadā iegādājusies tēvam piederošo īpašumu, kuram nekādi apgrūtinājumi nav bijuši. Prasītājs uzskata, ka viņam ir tiesības prasīt likumisko procentu piedziņu ar aizdevuma lietošanu, kā arī atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus līdz pat sprieduma izpildei.

Pamatojoties uz Civillikuma 1431.pantu, 1511.pantu, 1587.pantu, 1692.pantu, 1703.pantu, 1765.pantu, 1823.pantu, 1828.pantu, 1934.pantu, prasītājs lūdz piedzīt par labu /pers. A/ no atbildētājiem /pers. B/ un /pers. C/ solidāri aizdevuma pamatparādu Ls 20700 apmērā, piedziņu vēršos abu atbildētāju naudas līdzekļiem, visu kustamo un nekustamo mantu, piedzīt no /pers. B/ likumiskos procentus ar aizdevuma lietošanu no 2004.gada 15.septembra līdz 2009.gada 15.septembrim Ls 6210 un no 15.09.2009. līdz 15.01.2010. Ls 414, atzīt prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja /pers. B/ likumiskos 6% gadā no aizdevuma pamatsummas līdz sprieduma izpildes un aizdevuma parāda un procentu pilnīgas piedziņas.

2010.gada 22.feburārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti atbildētāju /pers. B/ un /pers. C/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka tiesvedība lietā ir izbeidzama, jo prasību cēlusi persona, kurai nav prasījuma tiesību. Starp /pers. A/ kā cedentu un SIA "/pers. G/" kā cesionāru 2007.gada 11.maijā tika noslēgts Cesijas līgums saskaņā ar ko cedents nodeva cesionāram prasījuma tiesības pilnā apjomā, kas izriet no 2002.gada 15.septembra parādzīmes. Prasības pieteikumam nav pievienots neviens pierādījums, kas apstiprinātu solidāras atbildības nodibināšanu starp /pers. B/ un /pers. C/ attiecībā pret /pers. A/. Ja 2005.gada 20.decembra dokumentu prasītājs uzskatījis par galvojumu, tad saskaņā ar Civillikumu, prasība vispirms būtu ceļama pret galveno parādnieku un tikai pēc tam pret galvinieku. Naudu no prasītāja /pers. B/ tā arī nesaņēma un prasības pieteikuma pievienotos dokumentus prasītājs solījās iznīcināt, kas tika izskaidrots arī SIA "/pers. G/" pārstāvim. Prasītājs prasības pieteikumam nav pievienojis nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu 2002.gada 15.septembra parādzīmē norādīto naudas līdzekļu reālu nodošanu /pers. B/.

2015.gada 7.maijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti /pers. A/ grozījumi prasības pieteikumam, saskaņā ar kuriem lūgts piedzīt par labu prasītājam /pers. A/ no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētājas /pers. C/ aizdevuma pamatparādu EUR 29453,45 un likumiskos procentus par aizdevuma lietošanu no 2004.gada 15.septembra līdz 2015.gada 15.maijam EUR 18850,23, atzīt /pers. A/ tiesības saņemt no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētājas /pers. C/ likumiskos 6% gadā no aizdevuma pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

2015.gada 20.maijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti /pers. B/ un /pers. C/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka neskatoties uz iesniegtajiem prasības grozījumiem, atbildētāja puse pievienojas jau sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem tiesai pilnībā un lūdz tiesu noraidīt celto prasību kā nepamatotu.

2015.gada 12.jūnijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts /pers. C/ pretprasības pieteikums, kurā norādīts, ka garantijas apliecinājums tika noslēgts pie sekojošiem apstākļiem: 2005.gada decembrī /pers. C/ atradās pie savas draudzenes /pers. H/, kura ir /pers. I/ meita. Minētajā datumā ieradās minētajā adresē prasītājs, kurš faktiski piespieda atbildētāju parakstīt šo apliecinājumu, kuras saturu viņa nav apzinājusies, ko apliecināja arī policijā. Tātad šis apliecinājums bija prettiesisks. Neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai vērsta uz to lai apietu likumu, nevar būt par tiesiskā darījuma priekšmetu, tāds darījums nav spēkā. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 136.pantu, Civillikuma 1401.-1468.pantiem /pers. C/ lūdz atzīt par spēkā neesošu garantijas apliecinājumu, kuru /pers. C/ izsniegusi /pers. A/, ar kuru garantēja parāda atgriešanu /pers. B/ ar savu nekustamo īpašumu /adrese/, noraidīt prasītāja prasību daļā pret /pers. C/ pilnībā.

2015.gada 25.jūnijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti atbildētāja /pers. B/ paskaidrojumi par pretprasību, kuros norādīts, ka /pers. B/ pievienojas pretprasībai un lūdz atzīt par spēkā neesošu garantijas apliecinājumu, kuru /pers. C/ izsniegusi prasītājam /pers. A/, ar kuru garantēja parāda atgriešanu /pers. B/ ar savu nekustamo īpašumu /adrese/.

2015.gada 3.jūlijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti /pers. A/ paskaidrojumi un iebildumi atbildētājas pretprasībai, kuros norādīts,

ka pretprasībā norādītos apgalvojumus /pers. A/ neatzīst un uzskata tos par nepamatotiem un noraidāmiem. No 2009.gada 6.janvāra VP RRP Rīgas Teikas iecirkņa KrPN inspektora kapteiņa /pers. J/ lēmuma par kriminālprocesa izbeigšanu satura redzams, ka /pers. C/ policijā paskaidroja, ka par sava tēva /pers. B/ parādsaistībām viņa neko nav zinājusi, pēc /pers. A/ lūguma ir uzrakstījusi parādzīmi par tēva parāda atdošanas garantēšanu ar savu īpašumu, bet uzrakstītās parādzīmes saturu nav apzinājusies. Civillietā dokumentāli ir pierādīts, ka iepriekš atbildētāja nav norādījusi par to, ka bija spiesta parakstīt garantijas apliecinājumu. Garantijas apliecinājums ir sastādīts atbildētājai saprotamā valodā – krievu valodā, līdz ar to garantijas apliecinājuma saturu atbildētāja labi apzinājusies. Tāpat prasītājs uzskata par nepamatotu atbildētājas atsauci uz Civillikuma 1405.pantu. Atbildētāja nav pierādījusi, ka tika piespiesta parakstīt garantijas apliecinājumu, līdz ar to, tas uzskatāms par brīvprātīgi parakstītu un nav prettiesisks. Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu atbildētājai jāpilda uzņemtās saistības. Prasītājs lūdz atzīt atbildētājas /pers. C/ pretprasību par nepamatotu, nepierādītu un noraidāmu.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve zvērināta advokāte /pers. J/ norādīja, ka prasību uztur un pretprasību neatzīst.

Tiesas sēdē atbildētāju pārstāvis zvērināts advokāts /pers.V/ norādīja, ka prasību neatzīst un pretprasību uztur.

MOTĪVU DAĻA

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies paskaidrojumus un liecinieku liecības, uzskata prasību par pamatotu un apmierināmu, savukārt pretprasību par nepamatotu un noraidāmu.

No lietas materiālos esošās parādraksta redzams, ka atbildētājs /pers. B/ 2002.gada 15.septembrī paņēma no prasītāja parādā Ls 20700 uz diviem gadiem, apņemoties atgriezt norādīto summu līdz 2004.gada 15.septembrim un garantējot parāda atgriešanu ar nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, kas sastāv no dzīvojamās mājas, nedzīvojamās mājas un zemes gabala 600 kv.m. Tāpat no minētā parādraksta redzams, ka ar minētās parādraksta noteikumiem iepazinusies un piekrīt tiem /pers. E/.

Tiesa konstatē, ka minētais parādraksts attiecas uz pašu atbildētāju /pers. B/, saturs atbildētājam /pers. B/ bija zināms, atbildētājam /pers. B/ bija personīga interese minētā parādraksta parakstīšanā, un atbildētājs /pers. B/ nav izmantojis ierunas tiesību, parakstot minēto parādrakstu. Tādējādi atbilstoši Civillikuma 1431.pantam minētā parādraksta parakstīšana no atbildētāja /pers. B/ puses ir uzskatāma par piekrišanu minētajam parādrakstam.

Liecinieks /pers. I/ savās liecībās tiesas sēdē, liecinot par naudas aizdošanas faktu, norādīja sekojošo. /pers. I/ ar prasītāju atbrauca pie atbildētāja /pers. B/. Prasītājs aizdeva naudu atbildētājam /pers. B/, vairāk kā Ls 20000. Atbildētājs /pers. B/ uzrakstīja parādzīmi. Tas notika vairāk kā 10 gadus atpakaļ. Termiņš bija noteikts ap 2 gadiem, atbildētājs garantēja ar savu īpašumu naudas atdošanu. /pers. E/, atbildētāja /pers. B/ sieva, bija klāt, visu laiku nesēdēja kopā, gatavoja uzkost un pierakstīja, ka viņa ir ar mieru ar nosacījumiem. Dokuments tika taisīts krievu valodā. Naudas nodošana bija latos. Nauda bija pārskaitīta. Prasītājs atdeva naudu atbildētājam /pers. B/ un bija parakstīta parādzīme. Pēc diviem gadiem prasītājs pateica, ka darījums nav izpildīts. Atbildētājs /pers. B/ teica, ka naudas nav šobrīd, kad būs atdošu, nekad nav teicis, ka darījums nav noticis.

Lieciniece /pers. E/ tiesas sēdē, liecinot par naudas aizdošanas faktu, norādīja sekojošo. Sākumā sastādīja parādrakstu, ka nauda tiks pārskaitīta uz kontu, bet naudu nesaņemam. Atbildētājs /pers. B/ pazīst /pers. I/ trīsdesmit gadus. Ar prasītāju atbildētājs /pers. B/ iepazinies caur /pers. I/. Parādzīmes rakstīšana notika liecinieces ģimenes mājā. /pers. I/ arī piedalījies, kopā 4 cilvēki. Dokuments bija uzrakstīts krievu valodā. Lieciniece parakstīja šo dokumentu, jo lūdza prasītājs. Par to, ka nauda nebija iedota zināms no vīra [atbildētāja /pers. B/] vārdiem. Attiecības ar /pers. I/ ir labas. /pers. I/ nav iemesla aprunāt atbildētāja /pers. B/ ģimeni. Par to, vai lieciniece /pers. E/ visu laiku bija kopā ar vīriešiem viņa neatceras.

No prasītāja prasības pieteikuma izriet, ka atbildētājs /pers. B/ 2002.gada 15.septembrī aizņemas no prasītāja naudas summu Ls 20700 uz diviem gadiem, apņemoties atgriezt norādīto summu līdz 2004.gada 15.septembrim.

Secināms, ka fakts, ka atbildētājs /pers. B/ 2002.gada 15.septembrī aizņemies no prasītāja naudas summu Ls 20700 līdz 2004.gada 15.septembrim un nauda tika nodota atbildētājam /pers. B/ ir pierādīts ar 2002.gada 15.septembra parādrakstu, liecinieka /pers. I/ liecībām un prasītāja paskaidrojumiem.

Tiesa konstatē, ka liecinieces /pers. E/ liecības un atbildētāja /pers. B/ paskaidrojumi ir pretrunā ar minētajiem pierādījumiem, taču tiesa dod priekšroku 2002.gada 15.septembra parādrakstam, liecinieka /pers. I/ liecībām un prasītāja paskaidrojumiem sekojošo iemeslu dēļ. 2002.gada 15.septembra parādraksts par naudas aizdevuma faktu netika apstrīdēts un ir spēkā esošs, liecinieks /pers. I/ detaļās spēja aprakstīt notikušo darījumu starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/, un viņš nav ieinteresēts šajā lietā un minētajā darījumā, kā arī nav ieinteresēts aprunāt atbildētāju /pers. B/. Savukārt, lieciniece /pers. E/ ieinteresēta šajā lietā un minētajā darījumā, jo atbildētājs /pers. B/ ir viņas vīrs, bez tam lieciniece /pers. E/ neatcerējās, vai viņa visu laiku bija kopā ar vīriešiem pārrunu un darījuma laikā, tāpat, par to, ka nauda nebija iedota viņai bija zināms no vīra, proti, atbildētāja /pers. B/ vārdiem. Atbildētāja /pers. B/ rakstveida paskaidrojumus tiesa vērtē, ka mēģinājumu izvairīties no civiltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma un savu saistību pret prasītāju izpildi.

Atbildētāji savos rakstveida paskaidrojumos izteikuši lūgumu izbeigt tiesvedību prasītāja prasībā saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu, jo prasību cēlusi persona, kurai nav prasījuma tiesību. Minētais lūgums balstīts uz to, ka prasītājs kā cedents nodevis prasījuma tiesības SIA "/pers. G/" pilnā apjomā ar visām blakus tiesībām, kas izriet no 2002.gada 15.septembra parādzīmes.

Tiesa uzskata, ka nav pamata tiesvedības izbeigšanai prasītāja prasībā saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu, jo lietas materiālos atrodas atcēlējlīgums 2007.gada 11.maija cesijas līgumam saskaņā ar kuru tika atcelts cesijas līgums starp prasītāju un SIA "/pers. G/", nododot atpakaļ prasītājam prasījuma tiesības, kas izriet no2002.gada 15.septembra parādzīmes.

Saskaņā ar Civillikuma 1401.pantu saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai - parādniekam - jāizdara par labu otrai - kreditoram - zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Civillikuma 1412.pantu par tiesiska darījuma priekšmetu var būt tiklab darbība, kā arī atturēšanās no tās, un tiklab darbība, kuras mērķis ir nodibināt vai atdot lietu tiesību, kā arī darbība ar kādu citu mērķi.

No Civillikuma 1427.panta izriet, ka pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums.

No Civillikuma 1428.panta izriet, ka gribu var izteikt vai nu noteikti, vai klusējot. Noteikti gribu var izteikt vai nu ar vārdiem, mutiski vai rakstiski, vai ar zīmēm, kam ir vārdu nozīme.

Saskaņā ar Civillikuma 1431.pantu, akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

Saskaņā ar Civillikuma 1432.pantu kas klusējot vai noteikti izteic savu piekrišanu, tas ar to ir pieņēmis darbību ar visām tās tiesiskām sekām un nevar vairs vēlāk savu piekrišanu ierobežot.

Saskaņā ar Civillikuma 1511.pantu, līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Saskaņā ar Civillikuma 1512.pantu pie katra saistību līguma būtības pieder vienas pusei apsolījums un tā pieņemšana no otras puses (vienpusējs līgums), vai savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm (divpusējs vai vairākpusējs līgums).

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

No Civillikuma 1590.panta izriet, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu

Saskaņā ar Civillikuma 1651.pantu nokavējums ir saistības izpildīšanas vai izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novilcinājums. Pirmajā gadījumā ir parādnieka, bet otrajā - kreditora nokavējums.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc noliktā termiņa notecējuma.

No Civillikuma 1832.panta izriet, ka izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1935.pantu līgums, ar ko viena puse apsola aizdevumu dot, bet otra to pieņemt, ir spēkā tikai no tā laika, kad līdzēji vienojas savā starpā par aizdodamā daudzuma apmēru. Ja apsolītājs pēc tam atteicas izpildīt, tad viņam jāatlīdzina otrai pusei visi zaudējumi.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

No 2002.gada 15.septembra parādraksta redzams, ka ir iestājies atbildētāja /pers. B/ kā parādnieka samaksas nokavējums, jo viņš palaidis garām termiņu aizdevuma atmaksai - 2004.gada 15.septembris, kas bija nolikts izpildīšanai ar 2002.gada 15.septembra parādrakstu. Tādējādi atbidētājam /pers. B/ jāatdod prasītājam aizdevuma pamatparādu Ls 20700 jeb EUR 29453,45 un prasītāja prasība šajā daļā ir pamatota.

No lietas materiālos esošā garantijas raksta redzams, ka atbildētāja /pers. C/ 2015.gada 20.decembrī garantēja atbildētāja /pers. B/ parāda atgriešanu prasītājam ar savu nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/.

Atbildētāja /pers. C/ lūdza atzīt par spēkā neesošu minēto garantijas apliecinājumu, norādot, ka prasītājs piespieda atbildētāju /pers. C/ parakstīt mineto garantijas rakstu, kuru saturu viņa nav apzinājusies.

Saskaņā ar Civillikuma 1440.pantu, lai tiesisks darījums būtu spēkā, nepietiek ar to vien, ka tā dalībnieki izteic savu gribu, bet ir vēl vajadzīgs, lai šī griba būtu radusies brīvi - bez maldības, viltus vai spaidiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1463.pantu spaidus var izdarīt vai nu ar fizisku varu, vai ar draudiem, kas kādā personā rada bailes. Lietojot fizisku varu nav brīva gribas izteikuma, un nav nekādas piespiestā darbības.

Saskaņā ar Civillikuma 1464.pantu tiesiskus darījumus spaidi var ietekmēt tikai tad, kad tie ir prettiesīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1465.pantu lai ar draudiem radītām bailēm būtu tiesiska nozīme, tām jābūt dibinātām; tādēļ vajadzīgs, lai piedraudētais ļaunums nebūtu mazsvarīgs, lai tiešām būtu jābaidās, ka draudus izpildīs, un lai nebūtu viegli tos novērst citādi, kā padodoties.

Starp pusēm nav strīda par faktu, ka atbildētāja /pers. C/ parakstīja garantijas apliecinājumu 2005.gada 20.decembrī, atrodoties pie savas draudzenes /pers. L/, pēc adreses /adrese A/.

No lietas materiālos esošā 2008.gada 5.februāra liecinieka nopratināšanas protokola redzams, ka atbildētāja /pers. C/ sniegusi liecības kriminālprocesā, liecinot par minētā garantijas raksta parakstīšanas apstākļiem. Minētās atbildētājas /pers. C/ liecības nesatur ziņas par to, ka prasītājs piespieda atbildētāju /pers. C/ parakstīt mineto garantijas rakstu.

No liecinieces /pers. M/ liecībām izriet, ka viņa nebija klāt garantijas raksta parakstīsanas brīdī. Viņas liecības balstas uz to, ko viņai pateica atbildētāja /pers. C/ par minēto notikumu.

No liecinieces /pers. H/ liecībām redzams, ka lieciniece bija klāt, kad atbildētāja uzrakstīja garantijas rakstu, nekādas vardarbības nebija, atbildētāja /pers. C/ labpratīgi parakstīja minēto garantijas rakstu, piezvanīja atbildētājas /pers. C/ tēvs [atbildētājs /pers. B/] un teica, ka jauzraksta un jāparaksta zīmīti. Dokuments tika rakstīts krievu valodā. /pers. C/ neraudāja un nepretojas rakstīšanas brīdī, kā arī neizteica nekādas pretenzijas. Prasītājs nepiespieda atbildētāju /pers. C/ parakstīt zīmīti.

Tiesai nav pamata apšaubīt liecinieces /pers. H/ liecības, jo lieciniece nav ieinteresēta lietas iznakumā un viņa ir atbildētājas /pers. C/ draudzene, tādējādi viņai nav iemesla atbildētāju /pers. C/ aprunāt.

Tiesa konstatē, ka garantijas raksta parakstīšanas brīdī atbildētāja /pers. C/ bija pilngadīga, proti, viņai bija 20 gadi.

Vērtējot lietas materiālos esošo pierādījumus kopsakarā, tiesa atzīst, ka nav pierādīts, ka prasītājs piespieda atbildētāju /pers. C/ parakstīt mineto garantijas rakstu, kuru saturu viņa nav apzinājusies.

Tiesa konstatē, ka minētais garantijas raksts attiecas uz pašu atbildētāju /pers. C/, saturs atbildētājai /pers. C/ bija zināms, atbildētājai /pers. C/ bija personīga interese minētā garantijas raksta parakstīšanā, atbildētāja /pers. C/ nav izmantojusi ierunas tiesību, parakstot minēto parādrakstu. Tādējādi atbilstoši Civillikuma 1431.pantam minētā parādraksta parakstīšana no atbildētājas /pers. C/ puses ir uzskatāma par piekrišanu minētajam garantijas rakstam.

Secināms, ka atbildētājas /pers. C/ pretprasība ir nepamatota.

Saskaņā ar Civillikuma 1691.pantu saistību spēku bez ķīlas tiesības (1278. un turpm.p.) pastiprina: 1) ar galvojumu, 2) ar līgumsodu un 3) ar rokas naudu.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

No Civillikuma 1696.panta izriet, ka galvinieka saistība vispār atbilst galvenā parādnieka saistībai un tādēļ nevar ne attiekties uz augstāku summu, ne būt bez nosacījuma, ja galvenā parādnieka saistība ir tikai nosacīta.

Saskaņā ar Civillikuma 1698.pantu galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem.

Tā kā atbildētāja /pers. C/ 2015.gada 20.decembrī garantēja prasītājam atbildētāja /pers. B/ parāda atgriešanu, proti, uzņemusies pienākumu atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, tiesa atzīst, ka atbilstoši Civillikuma 1692.pantam atbildētāja /pers. C/ uzņēmusies galvinieka saistību. Atbilstoši Civillikuma 1696.pantam un 1698.pantam atbildētāja /pers. C/ saistība atbilst galvenā parādnieka – atbildētāja /pers. B/ saistībai un atbildētāja /pers. C/ atbild nevien par pašu galvēno parādu, bet arī par blakus prasījumiem.

Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājiem likumiskus procentus par laika posmu no 15.09.2004 līdz 15.05.2015.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds.

No Civillikuma 1755.panta izriet, ka procenti jādod tās pašas šķiras lietās, no kādām pastāv galvenais parāds.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1. un 2.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos: 1) par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem; 2) par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā, ka tika pieļauts no 2002.gada 15.septembra parādraksta izrietošā parāda samaksas nokavējums, turklāt atbildētājs /pers. B/ prasītāja naudu pēc parāda samaksas termiņa iestāšanas lietojis savā labā, prasītājam ir tiesības par laika posmu no 15.09.2004 līdz 15.05.2015 uz likuma pamata saņemt likumiskos procentus, kas atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmajai daļai ir 6% un sastāda EUR 18850,23.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājam nosakāmas arī tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājiem likumiskos procentus – sešus procentus gadā no nenomaksātās piedzenamās aizdevuma pamatparāda EUR 29453,45 summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Rezumējot teikto, tiesa atzīst, ka pretprasība ir noraidāma pilnībā. Savukārt, prasība ir apmierināma pilnībā, piedzenot no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētājas /pers. C/ par labu prasītājam aizdevuma pamatparādu EUR 29453,45 un likumiskos procentus par laika posmu no 15.09.2004. līdz 15.05.2015. EUR 18850,23, kā arī nosakot prasītājam tiesības saņemt no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētājas /pers. C/ par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) 6% (sešus procentus) gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatparāda EUR 29453,45 summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu un 44.pantu no atbildētāja /pers. B/ un atbildētājas /pers. C/ par labu prasītājam piedzenami tiesāšanās izdevumi EUR 560,14 no katra.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pēc tiesas ieskatiem atbildētājiem nosākams desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.pantu, 44.pantu, 93.-97.pantiem, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1]pantu, tiesa

**nosprieda:**

/pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par aizdevuma parāda un likumisko procentu piedziņu apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, aizdevuma pamatparādu EUR 29453,45 un likumiskos procentus par laika posmu no 15.09.2004. līdz 15.05.2015. EUR 18850,23.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) 6% (sešus procentus) gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatparāda EUR 29453,45 summas.

/pers. C/ pretprasību pret /pers. A/ par garantijas apliecinājuma atzīšanu par spēkā neesošu noraidīt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus EUR 560,14 no katra.

Noteikt atbildētājiem termiņu labprātīgai sprieduma izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilnā sprieduma sastādīšanas datums ir 2015.gada 17.novembrī.

Tiesnesis V.Prudņikovs

Pilnais spriedums tika sastādīts 2016.gada 18.janvārī.